

Tak se ti vzdávám

Vojta Kidák Tomáško

R: Tak se ti vzdávám, vzdávám,
s vírou, že se slabším promíjí,
vzdávám, vzdávám jako kámen,
co ho voda rozbíjí.

Najednou se ztrácím v tomhle tmavém pokoji, s dotykama světel ne
ónů,
jdeš po koberci bosa, sama v bílém závoji, já nešika jsem shodi
l sklenku vína ze stolu.

R:..

Kdo ví kam se ztratil ten můj bohorovný klid, ještě včera dobýv
al jsem svět,
je za pár minut půlnoc, někde začínají žít, je za pár minut půl
noc a na zem anděl slét.

R:...

Ráno až se probudím a potom sposty rán, všem d'Artagnanům navžd
y řeknu stůj.
Já zahodil svůj širák a v koutě nechal zbraň a trémou nevím jak
se říká, že jsem jenom tvůj.

R: ...

Tak se ti vzdávám, vzdávám, s vírou,
že se slabším promíjí,
vzdávám, vzdávám a doufám,
že to není na chvíli.